

Kvindernes Landsmøde.

Om dette meddeles officielt:

Kvinde-Valgrets Foreningernes Landsmøde aabnedes igaar Formiddags i Studentereforeningens Lokale og var besøgt af Delegerede fra 38 af Landets 40 Kvinde-Valgretsforeninger.

Under stor Begejstring vedtog Mødet at danne et *Landsforbund for Kvinders Valgret*. I de vedtagne Love kræver Landsorganisationen, at „danske Kvinder skal have fuld Ligestilling med Mænd ved alle politiske og kommunale Valg“.

Fra mange Sider blev Fru *Elna Munch* opfordret til at overtage Formandsposten. Da Fruen imidlertid ikke ønskede at modtage Valg, valgtes Fru Distriktslæge *Rambusch* til Landsforbundets Formand. Til Medlemmer af Bestyrelsen valgtes Fru *Elna Munch*, Fru *Arenholt*, Frk. *Meta Hansen*, København, Lærer *Pedersen*, Stenløse, Fru *Glud*, Ringsted, Dr. *Asmund*, København, Fru Dr. *Inge Møller*, Kalundborg, Frk. *Knudsen*, Vejle, Fru *Sjoreen*, Aarhus, Fru *Joh. Meyer*, København, Fru *Tange*, Langeland, Fru *Hjelmer*, Præstø, Fru Pastorinde *Thomsen*, Øsløs, samt Fru *Borresen*, Lillelund pr Hornslet. Bestyrelsen konstituerede sig senere med Fru *Elna Munch* som Næstformand og Fru Dr. *Inge Møller*, som Kasserer.

Til Mødested for næste Aars Landsmøde valgtes *Vejle*.

Det vedtoges, at Foreningen skal udgive et maanedligt Medlemsblad, der vil blive redigeret af Fru *Arenholt*, København.

Sammenslutning.

I en Artikel i „Kvinden og Samfundet“ med denne Overskrift beklager Frk. Helene Berg sig over, at det af hende formulerede Forslag til en Sammenslutning af „Dansk Kvindesamfund“ og „Kvindevalgretsforeningerne“ ikke blev „saglig forhandlet“ paa Generalforsamlingen i „Københavns Kvindevalgretsforening“. Hun skriver, at „ikke en eneste af de Indvendinger, der førtes i Marken imod det — — blev alvorlig prøvet eller forhandlet“. Naar dette sidste ikke skete, da skyldes det udelukkende Frk. Berg og hendes Meningsfæller. Jeg fremsatte i min Fremstilling af Forslaget en indgaaende saglig Kritik af dette; men Frk. Berg og hendes Meningsfæller gjorde intet Forsøg paa at imødegaa disse Indvendinger.

Dernæst siger Frk. Berg, at Mødet hovedsagelig gik „med Fremsigelsen af ugrundede og ubeviste Paastande“. Jeg ved ikke, hvad Frk. Berg dermed sigter til; hun var jo til Stede — endog med Hjælpetropper, indkaldt i Dagens Anledning

— og kunde have modbevist de ugrundede Paastande, hvis saadanne har været fremsat; men ikke en eneste af de Paastande, der fremsattes, var hun i Stand til at modbevise.

Frk. Berg klager videre over „en taabelig Kritik“ af „Dansk Kvindesamfund“. En saadan blev ikke fremsat paa Mødet. Man kan meget vel anerkende „Dansk Kvindesamfund“s Arbejde uden at indrømme, at det har Monopol paa Arbejdet for Kvindesagen, og uden at mene, at det er rigtigt, at Arbejdet udelukkende gøres paa den Maade, som denne Forening anvender. „Dansk Kvindesamfund“s Arbejde blev anerkendt og ikke kritiseret; men det blev forsøgt paa Grundlag af „Dansk Kvindesamfund“s egne Aarsberetninger at give et Indtryk af, hvor stor Forskellen er paa „Dansk Kvindesamfund“s Virksomhed og „Kvindevalgretsforeningerne“s. Dette blev gjort paa en ganske objektiv og i høj Grad hensynsfuld Maade, og naar det fremsatte vakte nogen Munterhed i Forsamlingen, skyldtes dette sikkert Indtrykket af, hvor vidt forskellige de to Foreninger er, som man har villet søge at slutte sammen til een.

Frk. Berg paastaar, at der paa den omtalte Generalforsamling blev „lagt nogle forsvarlige Forhindringer i Vejen“ for en „alvorlig Prøvelse og Forhandling“ paa Landsmødet af hendes Forslag. Dette er fuldkommen urigtigt. Frk. Berg ser en Forhindring i, at det paa Generalforsamlingen blev „fastslaaet“, at kun de Delegerede kan faa Ordet ved Landsmødets Forhandlinger. Dette behøvede aldeles ikke at fastslaaes paa Generalforsamlingen; thi det er i den Grad selvfølgelig, at man maa forbaves over, at nogen i det hele har kunnet tvivle derom. Et Delegeretmøde er nu en Gang et Møde af de Delegerede, der vælges til at deltage i Forhandlingerne paa de forskellige Foreningers Vegne. Det falder ingen ind, at enhver Vælger kan vandre ind i Folketinget og tale om, hvad han har Lyst til. Ligesaa lidt kan ethvert Medlem af en Forening paa et Delegeretmøde blande sig i Forhandlingerne.

Som en anden Forhindring nævner Frk. Berg, at man „ved Hjælp af en trykt Liste“ „udelukkende fik valgt Modstandere af Sammenslutningen“. Dette er en meget mærkelig Paastand. Man skulde dog tro, at det følger af sig selv, at naar det store Flertal i en Forsamling er Modstandere af et Forslag, saa vælger den ogsaa Modstandere, ikke Tilhængere af Forslaget til at repræsentere sig. Derfor valgtes her med overvældende Majoritet en Liste, der bestod af Modstandere af Sammenslutningstanken — til Trods for, at der i Dagene før Generalforsamlingen var indmeldt en Del af „Dansk Kvindesamfund“s Medlemmer i „Kvindevalgretsforeningen“. Naar Frk. Berg mener, at Resultatet skyldes „en trykt Liste“, saa turde hun dog sætte Valgretsforeningens Medlem-